Benign od S. Teresy

Wielowładność

WIELOWŁADNOSC
NAD ZIEMSKIM PODDANSTWEM
KROLOWY NIEBA Y ZIEMI
MARYI,

Do tych czas w Monárchii Kośćiołá Woiuiącego łáſkáwie ſłynącey,

Teraz w Woiewodztwie Kiiowſkim, przy Jey Obrázu Berdyczowſkiego, w Kośćiele WW. OO. Kármelitow Boſſych Solemney Koronácyi

Káznodzieyſkim ſtylem

OGŁOSZONA,

Roku P. 1756. dniá 16. Lipcá,

Przez X. Benigná od S. M. Tereſy Kármelitę Boſſego, ná ten czás Konwentu Lwowſkiego Przeorá, á teraz Prowincyi Polſkiey Deffinitorá,

WIELMOZNEMU JMCI PANU STANISŁAWOWI

Sciborowi z Rudołtowic

KOTKOWSKIEMU,

Woiewodztwá Krákowſkiego Miecznikowi,

Ná oświádczenie prawdziwey przychylności

KONSEKROWANA.

Roku Páńſkiego 1758.

W KRAKOWIE
w Drukárni J. O. X. JMci Biſkupá Krákowſkiego.

NA POCHWALĘ HERBOWNYCH ZASZCZYTOW.

I.

Swiát gorną ſławą przeſzedł Kotkowſkich Oſtoiá
Záczym Mieſiąc poſiáda, y tenże rozdwoiá,
By Polſká w ſwym ſplendorze nie znáłá utráty,
Choćby ſię też y ná dwá dzielić miáłá świáty.

II.

Miecz w okrągu Mieſiącá Oſtoiá lokuie,
Znáć że wieczności dziełá Kotkowſkich ryſuie,
Okiem ieſt Niebá Mieſiąc; w tákimże widoku
Oſtoiá, w ſtraży Niebá iák źrenicá w oku.

III.

Zadna godność ták dzika Jordánom nie byłá,
Ktoraby ſię połowem w Dom Ich nie zbliżyłá,
Połow ten przy odgłoſie Trąb będzie bez końcá,
Ten prognoſtyk z áſpektow Kotkowſkich Mie-(ſiącá.

IV.

Nie iedná tylko Fámá Dom Jordánow głośi,
Ktory potroyne Trąby w ſwym Kleynocie nośi.
Godność nie poſpolita, Záſzczyt doſkonáły,
Ná ktorego wſławienie głos ieden ieſt máły.

Wiel-

Wielmożny Mośći Dobrodźieiu.

NIe *mieczem oboſiecznym, ále oliwną złotego pokoiu Roſzczką po cáłey Niebá y ziemi Monárchii rozprzeſtrzeniona Wielowładność MARYI, nigdzie beſpieczniey oſtáć ſię nie mogłá, iáko przy gotowym ná odſiecz Domu Prześwietnego* KOTKOWSKICH *Oſtoi,* Wielmożny MCi Dobrodzieiu. *Coż álbowiem innego wdzięczna Páńſkiemu Imieniowi Oyczyzná w nádánym między dwiemá Mieſiącámi wyráźić chciáłá Mieczu, tylko że Dom ten ná podmieſięcznym świecie zá cáłość Honoru tey Monárchini, ktorey podnożkiem Mieſięczny ieſt Luminarz, mieczem y gorliwością, gotow był y będzie w potomne obſtawáć wieki. Ani ſię przeciwna fortuná ma w tey mierze ſpodziewáć odmiány iákowey, álbowiem dwáy Herbowne Xiężyce cnotą y doſtoieńſtwem* KOTKOWSKICH *záwſze w pełni dobrey nádziei ſtoią przy ſwego Nomenklaturze Oſtoi. Y owſzem kto pilnie rzecz y ſamey iſtotę prawdy w Herbownym uważa Oſtoi, przyznáć to będzie muſiał, że iáko ieden ieſt tylko Mieſiącá Luminarz, ták że środkuiącym ná poły tylko przecięty ieſt Mieczem, ážeby iedná część onegoż podnożkiem byłá nog Polſkiey Krolowy MARYI; druga w złociſtym kolorze, ážeby złote Polſkiemu Swiátu znáczyłá záwſze wieki. Y tu ieżelli iuż pozwoliſz* Wielmożny MCi Dobrodzieiu *naypierwſze tych Luminarzow obroty wziąść pod czuyne Plánetom Niebieſkim obſerwácye, te izáliż nie od ſamych świátá początkow bieg ſwoy bez zátámowánia prowádzą wſzelákiego? kiedy od* Jafeta *ieſzcze, (iák ztwierdza Páprocki,) ktory zá Bogá czcząc Mieſiąc, Kroáckie był oſiadł Páńſtwo, y Mieſiącem Dom ſwoy záſzczycił wiekopomnie: gdzie to Báltázár dopiero Syn iego powrociwſzy z owey do Betleem z Swiętemi Gáſpárem y Melchiorem peregrynácyi, tę Gwiazdę przyłączył do Mieſiącznego Záſzczytu, ktora idącemu z Swiętemi Wſchodniemi Monárchámi do uznánia y ádorowánia*

 Wcie-

Wcielonego przodkowáłá Słowá, ktorą zá czásem wielkiemi wsłáwiony zwyciężcwy w Miesięczny zámieniwszy Luminarz, zá Domu swoiego Zászczyt Miecz w pośrod Miesięcy dwoch zostáwił, ile prawdziwiey od Bráci swych Ostoiá czyli Ostáwiciel miánowány. Y lubo w prawdzie Herbownego Twoiego Wielmożny MCi Dobrodzieiu *Ostoi, nie te bydź mieni Okolski początki, gdy od Walecznego niegdyś Rycerzá Ostoi, ktoremu w Roku 1069. Bolesław śmiáły zá zniesionego woiennym fortelem nieprzyiaciela, tegoż zá Herb ofiárował Ostoię. Atoli iednák, ieżeli rzecz cáłą ná pilną weźmiemy uwagę, przyznáć to będzie káżdy musiał, że zászczyt ten w Domu pomienionego Rycerzá Ostoi ponowiony był tylko, nie nowo nádány, ile gdzie Prześwietna Ostoiow Fámilia w ten czás ieszcze ná Horyzont Sármácki swoie wprowádziłá Luminarze, kiedy Czech y Lech Kroáckie y nim przyległe przechodząc Páństwá, Lech po większey práwie części pozostáłą od Swiętego BALTAZARA Ostoi Fámilią z uszczęśliwieniem Kráiu nászego wprowádził, niektorych przy Czechu zostáwiwszy. Y ten to iest Wschod naypierwszy Herbownych Domu Prześwietnego* KOTKOWSKICH *Luminarzow; te Nayiáśnieyszego w Swiętym Báltázárze Monársze Wschodnim Ostoi obroty, ktore gdy w Dom* KOTKOWSKICH *skierowáłá Fortuná, ázáliż nie w pełni wszelkiego szczęścia przy tym Imieniu obaczyłá się Oyczyzná nászá? ázáliż szczęście to ku zachodowi nakłoniłá przeciwność iáka? Wszákże rzetelność tę ieżeli ktora okoliczność ztwierdzić może, to tá naybárdziey rozumiem, że Polská nászá ile zdrowemi rádámi wzmacniáiąca Wielowładność Páństwá swoiego,* Jáśnie Wielmożnemu KOTKOWSKIEMU, *Dziádowi* Wielmożnego Mikołáiá KOTKOWSKIEGO, Podczászego Sierádzkiego, *od ktorego* Wielmożny MCi Pánie MIECZNIKU *Dukt Prześwietney twoiey prowádzisz Fámilii: nie Wielkiego tylko Kánclerzá Koronnego urząd, ále do tego Krákowskiey Kásztelánii, áżeby po pracách zá cáłość Oyczyzny odpoczął, onemuż ofiárowáłá. Ten to* Jáśnie Wielmożny Senator *dotąd dobrze zásłużonym w Oyczyźnie Bráci swoim nie pieczętował nádáne Przywileie, dokąd powagá KANCLERSKIEGO Urzędu w klubách pomyślney Fortuny Przywileiu ná wszelkie uszczęśliwieniá dla cáłey nie przypieczętował Oyczyzny. Ten to* Wielmożny Senator *w ten czás tylko ná Senatorskim Krákowskiey Kásztelánii odpoczywał Krześle, kiedy powstáiące przeciwko Oyczyźnie nieprzyiacielskie burze pod mglistym włásnego nieszczę-*

ſzczęścia oſiádły obłokiem, ále co mowię, że ſamego tylko Tego Senatorá *pieczołowitość y ſtárániá uśilne dobrą w Oyczyźnie ſpráwowáły chwilę, że czerwienieiący ſię od Purpury Iego Senatorſkiey Prześwietny Oſtoia wypogodźone wſzelkiego ſzczęścia Swiátu Polſkiemu znáczył czáſy. Ile tedy pod te Jáſnoświetne záſzczytu Wáſzego Luminarze śćiągáiących ſię liczyłá Polſká świáteł, ile w cyrkumferencyi Herbownego Oſtoi upàtrzyć mogłá dzielących ſię ná Głowy y Fámilie* WW. KOTKOWSKICH, *tyle nie świátu tylko Polſkiemu, ále ſamymże Wam* Wielmożni KOTKOWSCY *obiecuiących wypogodzone ſzczęście widziáłá y liczyłá znákow. Jákoż ážebym od pierwſzey záczął Głowy, to ieſt* Wielmożnego Mikołáiá KOTKOWSKIEGO, Podczáſzego Sierádzkiego; *Tenże przy ſwym Imieniu nie złoty wiek w Dom Wáſz wprowádził ſzczęśliwie? Bo lubo w prawdzie podług Náturáliſtow zdánia Mieſięczny Luminarz w wewnętrznych ziemi żyłách ſrebrny tylko formuie y wyprowadza kruſzec;* ále Wielmożny Mikołay KOTKOWSKI *tyle do przyozdobienia Korony Polſkiey, dla zbogácenia oſierociáłey Oyczyzny bez Synow wolnośći przyrzucił złotá, ile z* Wielmożną GOŁUCHOWSKĄ *Swiát Polſki záſzczycáiących wydał godnych tákiego Oycá Synow y Corek: gdzie to gdy ná Herbownego* WW. Gołuchowſkich *obrácam oko* Leliwę, *izáliż nie ſame łáſkáwych Niebios ſzczęście ten Prześwietny Luminarz z Wáſzym złączyło Oſtoią; Zeby álbowiem pierwſzego Swiętego BALTAZARA Oſtoi záſzczytu w Domu Wáſzym nie gáſłá tá pámięć (że on wprzod Mieſiącem y Gwiazdą Imię záſzczycił Oſtoiow) łáſkáwe Niebá w Dom Wáſz Herbownego* Leliwę z Wielmożną *wprowádziły* Gołuwſką. *Tych to zátym złączenie Luminarzow* Oſtoi *y* Leliwy *o iákoż niepłonne uczyniły Domowi Wáſzemu nádzieie, kiedy w* Piotrze, Stániſłáwie, Zygmuncie, Sámuelu, Krzyſztofie, Abrámie, y Alexándrze KOTKOWSKICH, w Zofii z KOTKOWSKICH RZESZOWSKIEY, y w Ewie z Kotkowſkich BALICKIEY, *Synách y Corkách* Wielmożnego MIKOŁAIA, *Dom Wáſz ták rozprzeſtrzeniły ſzczęśliwie. Ktorych to ážebym w ſzczegulności świátu pokazał Polſkiemu, pierwſzego zátym ſtáwiam* STANISŁAWA KOTKOWSKIEGO, *tę ſtoiącą przy Oſtoi ſławę, ktory Herbowne Luminarze ſwoie w Domu Lwá Ogniſtego* WW. CHRZĄSTOWSKICH *poſtáwiwſzy, przez dożywotnią przyiazń z* Wielmożną LUKRECYĄ CHRZĄSTOWSKĄ, *tylo oneż dopełnił Imionámi, ile w* Stá-

 niſłá-

niſłáwie y Mikołáiu Komorniku Krákowſkim KOTKOWSKICH *Synách*, w Máryánnie y Annie *Corkách ſwoich, záſzczyconych dawnością złączył Domow. Jeżeli álbowiem to ieſt niezáwodna prawdá, że od Krzyżá nayobfitſze ſpływa poſpolicie błogoſłáwieńſtwo, toć gdy Herbownemi* WW. Bieſiádeckich *Krzyżámi záſzczycony Dom Wáſz zoſtał, przez* Wielmożną Dorotę BIESIADECKĄ, Stániſłáwá KOTKOWSKIEGO *poprzyſiężonego Przyiaciela, tym ſamym obfite ná Dom Wáſz ſpłynąć muſiáły błogoſłáwieńſtwá. Co ážeby ſamą rzeczą poznał káżdy iáśnie, niechayże między zrodzonemi z Teyże* Wielmożney BIESIAEECKIEY Stániſłáwem, Jędrzeiem, y *Krzy*ſztofem *Synámi, á w* Zofii Kotkowſkiey *Corze to pilnie uwáżá, że gdyby tylko ieden* Stániſław *Syn ták godney liczył ſię Máſki, tedy doſyćby ná tym było, iák co pomnożenia, ták co wſławienia Prześwietney tyczećby ſię mogło Fámilii. Procz álbowiem tego, że Dom y Imię Wáſze przez* Jędrzeiá *drugiego ze* Struſowney *Syná,* z Bobrownickiemi, Zychlińskiemi, Twárdowſkiemi, *á przez* Zofią *Corę* z Zelińſkiemi, Dębickiemi, Załuſkiemi, Ropámi *złączony y zpowinowácony zoſtał; w iednym* Stániſłáwie *ták BOG pobłogoſłáwił Herbownemi* Bieſiádeckich *Krzyżámi, że błogoſłáwieńſtwo to nie tylko iż o Ciebie ſię ſamego* Wielmożny Pánie y Dobrodzieiu *opiera, iáko prawdziwego Wnuka* Stániſłáwá Kotkowſkiego, *ále do tego powinowácącym ſię z Domem Wáſzym* WW. Kárwickim, Jordánom, Ruſockim, Stráſzewſkim, Wielogłowſkim, Sędzimirom, *w Herbownym* Dębińſkich *Ráwiczu Pánná, ſpadáiące od Krzyżow* Bieſiádeckich *błogoſłáwieńſtwá ná wſzyſtkie te Domy y Fámilie wyciągnionemi ku Niebu rozruca rękomá. Lubo nie doſyć ieſt ná tym* Wielmożny Mecenáſie, *nie tu ieſt tylko termin tego błogoſłáwieńſtwá: z pod ręku tych Herbowney* Dębińſkich Pánny *błogoſłáwieńſtwo, nie ná ſame tylko wzwyż wyrázone ſpada Prześwietne Fámilie; do tego to Krzyżá należy y ow* Jędrzey Kotkowſki *Brát Oycá Twoiego, á Syn* Stániſłáwá z Wielmożney Heleny Dębińſkiey Burgrábianki Krákowſkiey *zrodzony, ktory áżeby rzeczą á nie Imieniem tylko ſamym to świátu Polſkiemu pokazał, że Imię Wáſze naywiękſze od Krzyżá ma błogoſłáwieńſtwo, lubo odmienił y Stan y Imię, ále nie odmienił záſzczytu, kiedy zá Mácierzyńſkie* Bieſiádeckich *Oycá ſwoiego Krzyże, do Herbownego ná Gorze Kármelitáńſkiey wziął ſię Krzyżá. Lubo zoſtáwił nápełnione błogoſłáwieńſtwem* Wielmożney Dębińſkiey *Mátki*

ſwoiey

swoiey z Herbownym Ráwiczem ręce, ále zá te ználazł dla siebie inną Mátkę, bo Seráficzną TERESĘ, ktora mu w Krzyżowym zászczycie swoie ná cáłe życie dáłá błogosłáwienstwo, ktora zá miecz y dwá Mieśiące Kotkowskich, *trzy Gwiazdy z Mieczem y Ręką Eliaszowską onemuż ofiárowáłá. Y owszem świát porzucáiąc, innego szedł dla Was szukáć świátá, ktoryście sławą Imienia Wászego nápełnili. Wszákże dosyć ufał przyiázney Imieniowi temu Fortunie, kiedy rozszerzenie Fámilii y Domu zostáwiwszy Brátu swoiemu* Wielmożnemu Bogusłáwowi *Kotkowskiemu*, Podczászemu Nowogrodzkiemu, *á Oycu Twoiemu* Wielmożny Mecenásie, *domyślał się tego, że z* Bogusłáwá *Brátá nie świátu tylko ále y BOGU sławá bydź miáłá w wiekopomne czásy. Jákoż nie omylił się, nie záwiodł ná zdániu y nádzieiách swoich: ktożkolwiek bowiem widźi Cię* Wielmożny Mecenásie, *iákby w zwierciedle iákim widźiał nie Oycá tylko Twoiego, ále wszystkich godnością y zásługámi w Oyczyźnie wsławionych* Kotkowskich. *Ktożkolwiek zna Cię y widźi, iák gdyby znał y widźiał Jáśnie Wielmożnego Kásztelaná Krákowskiego, oraz Kánclerzá Koronnego, ktory Imię to Prześwietne męstwem y rádą, godnością y przymiotámi, w Polskim zászczycił świecie. Sam Urząd y godność Twoiá* Wielmożny Mecenásie, *czegoż innego Oyczyźnie nászey domyśláć się każe, tylko że Ty ktory się w naypierwszym Koronnym Woiewodztwie Krákowskim, Miecznikowskim zászczycasz Tytułem, Mieczem y rádą służyć kocháney Oyczyźnie gotow iesteś. Y ten to iest w iednym Tobie* Wielmożny MCi Pánie Miecznikú, *zbior świátá Polskiego sławy záwieráiący się, ktory sukcessyonálnym niby práwem po włásnym odziedźiczyłeś Oycu; gdźie to żebym áni ná punkt ieden od tey nie odstąpił prawdy, że z* Wielmożnego Bogusłáwá *Kotkowskiego* Podczászego Nowogrodzkiego, *á Oycá Twoiego nie Oyczyzná tylko nászá, ále y BOG sam miał mieć, iáko y ma do tych czas chwałę; Zywym są tego dowodem, nayprzod Przewielebna w BOGU* JeyMć Pánná Chrystyná *niegdyś, á potym* Márya *Kotkowska, z ktorą BOG Dom od Náwiedzenia Máryi z tylo náwiedził łáskámi, ile doskonáłośći, Cnot, y przymiotow w niey zgromádziłá náturá. Tenże sam wymiar był Boskiey Chwały w Przewielebnych* Helenie y Ludowice, *á potym* Konstáncyi y Anieli *Kotkowskich, ktore w złożonych ná krzyż Seráfikznego Oycá S. Fránciszká ręku BOGU wieczne usługi, Wam nie-*

 wygá-

wygáſłą nigdy zá powodzeniá Wáſze przed Bogiem poprzyſięgły pámięć. Y lubobym doſyć iuż miał ná tym, co ſię tycze chwały y wſtáwienia Imienia Wáſzego, co ſię tycze wſpomnienia zpowinowáconych Fámilii; lubo godnośći Imienia tego dopełnia wzraſtáiące ták piękne grono w Stániſłáwie Koſtce, w Kunegundzie, Anieli, Rozálii, Apolonii Kotkowſkich, *Synu y Corkách Twoich* Wielmożny Mecenáſie, *átoli iednák ázebym y naymnieyſzego punktu z linii nie opuśćił Wáſzey, ſtáwiam tu ieſzcze* Wielmożnego Mikołáiá Kotkowſkiego Komorniká Krákowſkiego, Syná Wielmożnego Stániſłáwá, *ktory Luminarze ſwoie w Herbownym* Rupniewſkkich *ochynąwſzy Drużynie, przez* Mikołái Podſtolego Liwſkiego, y Alexándrá Kotkowſkich *Synow ſwoich, ták obſzernie Herbownemi przez nichże záſiągnął promieniámi, że Ci dwáy ledwie nie połowę świátá Polſkiego przez Syny y Corki ſwoie zwykłym záſiągneli świátłem: iáko to Dom* Ożarowſkich, Bobrownickich, Czernych, Suchodolſkich, Złowodzięmbow, Smarzewſkich, Bronikowſkich, Piegłowſkich, Zboińſkich, Mikutowiczow: *á przez Máryánnę y Annę Corki ſwoie Dom* WW. Rużyckich, Uieyſkich, Zielonkow, *y inne. Zgołá co mogł y mieć może do tych czas doſtoynieyſzych świát Polſki Fámilii y Domow, przez wſzyſtkie te Herbowne Wáſze Luminarze bieg ſwoy kieruiąc, uſzczęśliwiáiące dla Polſki zoſtáwiły ſkutki. Y tá to ieſt naypierwſza Herbownego Twoiego Oſtoi* Wielmożny Mecenáſie *obſerwácya, ten dukt przezacney Fámilii Twoiey od Jednego* Stániſłáwá Kotkowſkiego *á Syná* Mikołáiá Kotkowſkiego Podczáſzego Sierádzkiego *wyprowádzony; od ktorego to ázeby ſię Rodzeni Jegoż nie odpiſáli Brácia* Krzyſztof y Abram Kotkowſcy, *Ci izáliż nie rownie wſpániáłym Fortuny y Honoru torem Herbownego Oſtoi kierowáli biegi? gdzie to* Krzyſztof *nayprzod* Kotkowſki *ázeby był ſkłániáiącą ſię do myśli ſwoich ugruntował Fortunę, do Herbownego ſwoiego Mieczá Stárzą* Oſſolińſkich *przybrał ſobie, wſzelkim záhártowáną ſzczęściem. Y lubo w* Jędrzeiu, Hieronimie y Woyciechu Kotkowſkich *Synách ſpełzłá nieiáko nádzieiá Jego, ále w* Mágdálenie Zofii y Teofili Kotkowſkich *Corkách ſwoich zielęnieiącą ſię oglądał, kiedy te Trzy Prześwietne Fámilie* Krzyżánowſkich, Bieńkowſkich, y Ruſockich, *węzłem dożywotniey przyiáźni ziednoczone z Imieniem ſwoim widział. Wſzákże náchyláiącego ſię niby, popárł uſzczęśliwienia* Wielmożny Abram Kotkowſki *Brát Jego,*

ktory

ktory z Wielmożną Mrowińſką nayprzod, á potym Grábińſką dozgonne záwárłſzy przymierzá, tyle po Annie Corce y Zygmuncie Synu ſwoim ná firmámencie Oyczyſtym przy Herbownych Luminarzách gwiazd liczył, ile zpowinowáconych Imion y Domow, iáko to Tępſkich, Przerombſkich, Skąpſkich, Brátkowſkich, Sobieſzczáńſkich, Koſeckich, Grániewſkich, Kárpińſkich, Troiánowſkich, y innych ták wielu. Azaż tedy nie Jáſnoświetna Herbowego Twoiego Oſtoi W. Mecenáſie Lunácya? ázaż nie w pełni wypogodzonego ſzczęścia ſtáneły dwáy Luminarze Twoie? czyli ieden tylko, ktory ná poły Mieczem Herbownym przedzielony, we czterech kąncách ſwoich to iáśnie poznáć dáie, że Dom WW. Kotkowſkich ze czterech częśći świátá Polſkiego liczne w ſobie zgromádził y záwárł Domy y Fámilie. Coż dopiero piſáć lub mowić o Prześwietney WW. Kárwickich Fámilii y Domie, ktory to Herbownego ſwoiego Łábędziá udzieliwſzy Wam nieiáko gniazdá, z Wielmożną Anną Kárwicką Mátką Twoią Wielmożny Mecenáſie y Dobrodzieiu, Ciebie naypierwſzego w tym wypierzonego gnieździe między Orlętámi obaczył Polſkiemi. Ten to Łábędź ſamych práwie naypierwſzych w Koronie náſzey doleciał Máieſtatow, kiedy w Domu Wielmożnych Reiow zoczywſzy wſzelkie dla ſiebie przy Okſzy Herbowney beſpieczeńſtwo, tám ſwoie záłożył gniazdo, gdzie WW. Latálſcy nayprzod ná Herbownym Prawdzicu czyli Prawdzie, koſztowną Honoru y Fortuny porcyą z Wielmożną Latálſką Wielmożnemu z Nákłowic Reiowi Stároście Libuſkiemu ofiárowáli. Ják mowię nie miał ſię przy tákowym żyrze gnieździć Herbowny Kárwickich Łábędź, gdzie to Jáśnie WW. Leſzczyńſcy, Boiánowſcy, Buczáccy, Drohoiowſcy, Braumowie, Ciepielowſcy, Potworowſcy, Stádniccy, Romerowie, Rylſcy, Náchoiowſcy, Goráyſcy, Konárſcy, Bzowſcy, wſzyſcy á wſzyſcy Herbowną J.W. Reiow Okſzą ſwoią o porcyi tey budowáli Fortunę. Y owſzem áżeby do Domow Fortuny y Honoru, kiedy do Domu Reiow, beſpieczny y widomy świátu cáłemu był przyſtęp, potrzebá było iák przewodnego Łábędziá Kárwickich, ták przyświecáiącego Kotkowſkich Oſtoi. A zátym gdy iuż iák przy iáśnieiącym Twoim Wielmożny Mecenáſie Oſtoi wypátrzony ieſt wſzelki Honor y Chwałá Twoiá, w Domách ták wyſokich, w Fámiliách Krwią y wſzelkiemi w Oyczyźnie záſzczyconych Urzędámi; ták gdy ściągáiące ſię w Dom Twoy ták liczne świátá Polſkiego Ozdoby okryślone y opiſane zoſtáią Łábędzim Wielmożnych Kárwickich piorem; nie rozumiey zátym, áżeby upátrzony Honor, okryślone

 Ozdo-

Ozdoby, nie miáły bydź przed cáłym ieszcze ogłoszone świátem. Oto Trzy Herbowne WW. Jordánow *Trąby, osobliwszym Fortuny instynktem nie dla czego innego w* Dom *Twoy wniesione zostáią przez* Wielmożną Eufrázyą z Jordánow Kotkowską, *á poprzysiężonego Przyiacielá Twoiego; tylko ażeby káżda z nich Tych Trzech Domow* Kotkowskich, Kárwickich, *y* Jordánow *iák dziedziczną w nich sławę, ták ktory się wprośił ná wieczne w Domy te mieszkánie Honor, przed cáłym głośiły świátem. Jákoż nie mász w cáłey Koronie Domu ták odległego, mieysca ták nieprzystępnego, Fámilii ták dálekiey od Ciebie* Wielmożny Mośći Pánie Miecznику y Dobrodzieiu *Nayosobliwszy, o ktoryby rozlegáiące się przynaymniey Herbownych Trąb* Jordánow *obiiáć się nie miáło Echo. Y owszem co Dom w Koronie dzielnością y męstwy zásłużony, co Fámilia wysokim Krwi zkoligácona urodzeniem, to odgłos nie inny dáią, tylko że Imię w* Kotkowskich *ták ściśle przez* Wielmożną JeyMć Pánią Miecznikową *Małżonkę Twoią z* Jordánámi *złączone, głośne to ná cáły świát Polski Echo: że iák* WW. Jordánowie, *ták* WW. Kotkowscy *prawdziwym są Oyczyzny zászczytem, y ozdobą. Wszákże gdzie ZászczyconeDawnością zásług w Oyczyźnie Osoby te trzy wyryte ná pierśiách swoich noszą Chárákter y:* Pro Fide, Lege, & Patria, *Zá Wiárę, Práwo, y Oyczyznę, tám przy sercu Twoim záwieszone z* Wielmożną Miecznikową *serdecznym Przyiacielem Twoim Trzy* Jordánow *Trąby, iedná z nich że zá Wiárę, druga że zá Práwo, trzecia że zá Oyczyznę gotowi iesteście* WW. Kotkowscy *y* Jordánowie *z cáłą Wászą Fámilią łożyć życie y zdrowie swoie, káżda z nich swym głosem ogłásza, y otrębuie tych Trąb wdziękiem. O iákoż nie raz rozbiiáłá sobie Oyczyzná nászá głębokie w przypadkách meláncholie, kiedy* J. WW. Jordánowie *rádą y męstwem swoim práwie z ostátniego nieszczęścia dźwigáli y rátowáli strapioną Oyczyznę. Tych to Trąb pobudzony głosem, iákoż w gorę wszelkiego szczęśćia wzbiiał się y podnośił Sármácki Orzeł, ktory w ten czás tylko ná nieprzyiacielskie sępy spuszczał pioruny y gromy, kiedy Herbowne* WW. Jordánow *znák dawáły Trąby: Gdzie to gdyby w szczegulności przyszło podięte zá cáłość Oyczyzny prace y trudy wymieniáć* WW. Jordánow, *álboby záostrzone przytępieć musiáło pioro, álbo nátężona w zbierániu dźielnośći ich ustácby musiáłá pámięć. Dopieroż kto liczne zpowinowácone z Wámi przeyźrzy*

okiem

okiem Fámilie, ktore to łśniącym śię w naypierwszych Imionách bláskiem wzrok ciekáwey źrenicy támuią y trácą. Przeto iednák nie rozumiey Wielmożna MCia Páni Miecznikowa z Jordánow Kotkowska, żeby wiádome bydź nie miáło świátu Polskiemu Imię ták wielkiemi wsławione dziełámi; ktożkolwiek bowiem zábiera śię do zebránia naypierwszych Domu Imienia Tego Oryginałow, záwsze co nowego w nich upátrzywszy, ná to rozumu swego nátęża y wywnętrzą śiły, iákby nowo upátrzone okryślił Párentele, nie iákby dostátecznie przodkuiącą w Antenatách Imienia tego opisał godność y honor: A tym sámym rozprzestrzeniáiąc przez przyłączone Fámilie y Domy wielkość Imienia Wászego, tym niesposobnieyszym przychylnego obowiązánego Temu Imieniowi czyni Autorá, im większa á większa co raz rośnie Imienia tego sławá. Wszákże ażebym to ponowił tylko, com niegdyś w złożoney w ręku Wielmożney JeyMCi Páni z Jordánow Bzowskiey, Stolnikowy Owruckiey wyráził pracy moiey, mowię to, że Echo sławy Domu y Imienia Wászego, nie tylko ná opoce rozlega śię Piotrowey przez Prochorá Jordáná, przy odgłośie Trąb Wászych, ále y w Oyczyznie nászey w ták licznie zpowinowáconych Fámiliách. Wszákże tu Morsztynowie, Myszkowscy, Sędzimirowie, Lásoccy, Leszczyńscy, Bzowscy, Łętowscy, Wiktorowie, y inni swoiey przy Herbownych Trąbách záłożyli ogłoszenie godności: ktorego to ażebym ia nikczemnym tłumić śię nie zdał wyrázeniem, wielkością tylko Cnot y przymiotow Twoich obárczony stáię w tym zádumieniu, w ktore zacność nieźliczonych y naypierwszych Fámilii wpráwiáć ciekáwych zwykło. Stáie mowię przy tey o Honor Boski y MARYI gorliwości, ktora iedná iest y w niczym nieodmienna od gorliwości Wielmożnego JMCi Páná Miecznika Dobrodzieiá moiego, ktory to gdy swoy Luminarz złożył pod Nogámi Polskiey Monárchini MARYI, te nie tylko Herbownemi Twoiemi Trąbámi ále pobożnością sámą przed cáłym to głośi świátem, że dla WW. Kotkowskich y Jordánow naywiększy iest Honor służyć MARYI, i Jey bydź podnożkiem Máiestatu. A zátym gdy przysługá Wászá Wielmożne Páństwo o sám śię Tron Niebieskiey opiera Monárchini, gdy w Berdyczowskim Obrázie Ukoronowáney nie dawnemi czásy MARYI Nogi Jey Páńskie Herbownemi Kotkowskich Luminarzámi przy odgłośie Trąb Jordánow przyozdabiacie. Niechayże dla Domu Imienia Wászego od Tronu tego nie inna wynika nádgrodá, tylko że WW. Kotkowscy y Jordánowie iáko wiernie służą tey Páni, ták zá wierne usługi dziedźicznym

c 2 práwem

práwem nádá ie Im niech będźie Niebieſkie Błogoſłáwieńſtwo. Niech w nádgrodę zasług wáſzych nádány Wam będźie od tey Monárchi-ni Przywiley: że iáko Fortuná y Honor, ták długoletnie życie przy Herbownym Oſtoi w Domu Kotkowskich y Jordánow *bez wſzelkiey odmiány ſtać będą. Tego życzy Páńſkiemu obowiązány Imieniowi.*

X. Benign od S. M. Tereſſy, Kármelitow Boſſych Prowincyi Polſkiey Deffinitor.

FACULTAS
A. R. P. PROVINCIALIS.

Concio cui titulus: *Wielowładność MARYI*, in Solemnitate Coronationis Imaginis Eccleſiæ Berdyczovienſis B. V. MARIÆ, per R. P. Benignum à S. M. N. Thereſſia Conventûs Leopolienſis Priorem habita, ut typîs mandetur & in lucem publicam prodeat, do licentiam, ſi ita videbitur ad quem de jure, in cujus fidem me propria manu ſubſcribo. Datt: Cracoviæ A. D. 1757. die 12. Novembris.

Fr. Cornelius à S. Joſeph Carm: Diſc: Provincialis. *mpp:*

APPROBATIO.

Concio ſub themate: Dabit Capiti tuo augmentum gratiarum &c: imprimatur.

M. Stanislaus Mamczyńſki, U. J. Doctor & Profeſſor, Eccleſiæ Cath: Cracov: Canonicus, Librorum per Diæceſim Cracovienſem Ordinarius Cenſor. *mpp.*

KAZANIE

Dabit Capiti Tuo augmentum Gratiarum, & Coronâ inclytâ proteget Te. *Proverb:* 4.

Przyda Ci pomnożenie Łaſk, y Koroną Chwały záſłoni Cię.

IEżeli Swięci Páńſcy tych byli zaſług u BOGA, że dla Ich Chwały, BOG Wſzechmogący dni święte oſobliwſzemi łaſk ſwoich przyozdobił Przywileiámi, przy ktorych Odpuſty Zupełne, y utráconą otrzymuią ludzie łáſkę! dopieroż MARYA Pánná máiąca przed Bogiem zaſługi, nád zaſługi Swiętych Páńſkich, procz ktorych, względem Mácierzyńſtwá Boſkiego, máiąca należytość, powinney dla ſiebie nád Swiętych Páńſkich Chwały, przy Jey ták Solemney Uroczyſtości Koronácyi, z woli naywyżſzego BOGA, z pociechą cáłego Niebá, ktorey z głęboką ádorácyą kłániáią ſię Wátykáńſkie Godności, ſkładáiącego koſztowne Korony, z pobożney Dobroczynności, ſzczęśliwie pánuiącego Naywyżſzego Rządcy Kościołá Chryſtuſowego BENEDYKTA XIV. z ukontentowániem pobożnych ſerc, cáłego Woiewodztwá Kijowſkiego, przy Jey tuteyſzego Obrázu, ná Krolewſką Godność Intronizácyi, iákiego mamy ſię ſpodziewáć łaſk Boſkich Przywileiu? Rozumiałbym: iż nie mnieyſzego nád wſpomniony od Prowerbiáliſty Páńſkiego: *Dabit Capiti Tuo augmentum gratiarum, & Corona inclita proteget Te.* To ieſt: przy Koronácyi ſwoiey, zá przychylne ſercá, odda

wam MARYA obfitość łaſk, y Koroná MARYI bronić was będzie; gdyż, ieżeli inne Táiemnice MARYI, BOG oſobliwſzemi udárował Przywileiámi, iáko to: Poczęcie MARYI ták oſobliwſzą przyozdobił łáſką: iż przy Tey, cáły narod ludzki zbáwienne otrzymuie pociechy: *Conceptio Tua gaudium annuntiavit universo mundo.* Náwiedzenie MARYI do Swiętey Elźbiety, ták BOG łáſkáwie uprzywileiował, iż z przyczyny tego Swiętego Náwiedzenia, ieſzcze w Zywocie Niemowlę Jan, z grzechu pierworodnego rozwiązány, y poświęcáiącą łáſką udárowány. A Wniebowzięcie MARYI, zá świádectwem Gerſoná, tego było Przywileiu, iż wſzyſtkie Duſze w Czyſcu po ten czás zoſtáiące, uwolnione zoſtáły do Chwały wieczney. *In Ejus Aſſumptione, omnes animæ purgatorij liberatæ ſunt.* Jeżeli Obraz tuteyſzy Mátki Przenayświętſzey, od Roku 1647. ták był uprzywileiowány, iż przez ten, nádprzyrodzone, y ſamemu BOGU przyzwoite, Mátká Boſka ſporządzáłá dziełá, kálikom zdrowie, zmárłym życie przywracáiąc: *Reſurrectionem mortuis imperare, Divinæ eſt ſolius Poteſtatis,* mowi Ambroży S. Jeżeli przy ſolemney Introdukcyi do tuteyſzego Kościołá przyſłánych Koron, wiele ludzi cudownemi od BOGA udárowáni zoſtáli łáſkámi, (a) pod czás ktorey, y ſame Niebá niezwyczáynym y nádprzyrodzonym ſpoſobem, ápplauduiąc MARYI, w Laurowych znákách, nád tuteyſzym mieyſcem prezentowáły Imię MARYI! Tym bárdziey przy ſolemney Koronácyi MARYI nád wſzyſtkie inne Taiemnice. y Uroczyſtnści, rozumiałbym nieomylne uprzywileiowánie obfitych łaſk, dla Woiewodztwá Kijowſkiego, y wſzyſtkich Ziemiánow; *Dabit Capiti Tuo augmentum Gratiarum, & Corona inclyta proteget Te.* Y ſłuſznie, gdyż Syn Boſki máiąc záſzczyt, nie tylko w Niebie, ále y ná ziemi, z Synoſtwá MARYI. iáko Mátkę ſwoię, nie tylko w Niebie, ále y ná ziemi chce mieć z rownemi, y ſobie przyzwoitemi łáſkámi, áby świát wiedział y widział, áby Niebo znáło, w iákiey prerogátywie, w iákim uſzánowániu, nie tylko względem Záſług, ále też względem Mácierzyńſtwá Boſkiego, zoſtawáć powinná MARYA. A zátym przy Introdukcyi do tuteyſzey Bázyliki, nowo Koronowánego

Obrá-

(a) *Pod czás Introdukcyi Koron, widziáne było Imię MARYA w Laurze nád Kościołem Berdyczowſkim.*

Obrázu Mátki Przenayświętſzey, z oſobliwſzym łaſk Boſkich Przywileiem, dzień fortunny, dzień dla Woiewodztwá Kijowſkiego, ledwie nie wiecznemu rownáiący ſię ſzczęściu, kiedy bez wſzelkiey kontrádykcyi, iáko do Korony zgodnym Ziemiánow, Kościołá Rzymſkiego, y cáłego Niebá głoſem, peroruiącego dla Honoru MARYI Bernardá Swiętego: *Dignum planè ſtellis coronari Caput*; zá uśilną kooperácyą Nayiáśnieyſzych Swiátá Polſkiego Monárchow, zá poważną Inſtáncyą Jáśnie Oświeconych Purpuratow, Jáśnie Wielmożnych Senatu Polſkiego Dobrodzieiow, Mátkę Boſką, Monárchinią cáłego Nieba, zá właſną przyimuie Krolową, ktorey ná powitánie Woiewodztwo Kijowſkie, Anielſkiey, Herbownego Aniołá ſwego, záżywa perory: *Ave MARIA*, Witay MARYA, witay Páni y Monárchini náſzá! dla Teyże, nie tylko pobożnym ſercem wyſkákuie, ále też Jáśnie Wielmożnego Kájetáná Sołtyká, czułego Páſterzá ſwego mocno uśiłuiącego, dla Honoru Mátki Przenayświętſzey dziſieyſzego Koronatorá, dodawáiącego ſercá Pobożności, Herbownemi Skrzydłámi wznieſione, wylátuie ná ápplauz dla MARYI. Przydáie nie máło ozdoby Koronácyi MARYI, iáko Krolowey Rycerſtwá Polſkiego, *Æqueſtris Ordo*, liczny Oboz Rycerſki, ktorey z rekognicyą Godności, iáko Krolowey, y powinność, y pobożny oświádcza áffekt, y áby więkſzych dodał ápplauzow, przy woiennym rezonie, ármátne wydáie okrzyki, przy ktorych ziemiá przemawia, od tryumfalnego huku, świátu cáłemu ogłaſzáiąc Uroczyſtość Koronácyi MARYI. A zátym ten będzie dla Woiewodztwá Kijowſkiego, y wſzyſtkich Ziemiánow, przy Koronácyi MARYI, łáſkáwy Przywiley, iż ieżeli przed Koronácyą Nayświętſza MARYA Pánná, tuteyſzego Obrázu Berdyczowſkiego, ták wiele łaſk, ták wiele Cudow, y Protekcyi czyniłá, po Koronácyi tym więcey czynić będzie, z rácyi iákom wyżey námienił: iż ieżeli inne Táiemnice MARYI, BOG Wſzechmogący ták wielkiemi uprzywileiował łáſkámi, dopieroż Koronácyą MARYI, ktora ieſt nád wſzyſtkie Uroczyſtości naywiękſza, ktory Przywiley ia tym ſpoſobem publikować umyśliłem, gdy dowodzić będę: że przy Koronácyi MARYI, ogłaſza ſię Jey Wielowładność w cudotwornych dziełách, w zbáwiennych łáſkách mocney Pro-

tekcyi dla wſzyſtkich Ziemiánow. O tym *Ad Majorem DEI Gloriam.*

Wſzelkich ſpraw nádprzyrodzonych, ktore ſą nád śiły wrodzone káżdego człowieká, początkiem y Authorem ieſt, Jeden tylko BOG, y dla tego BOG Wſzechmogący, chcąc uſzczęśliwić náturę ludzką, chcąc ią tey uczynić doſkonáłośći, áby nádprzyrodzone wykonywáć mogłá dziełá, ſam, iáko Sprawcá naywybornieyſzych rzeczy, iednoczy ſię z człowiekiem: gdyż BOG Wſzechmogący, iáko nieſkończone Dobro, ták ſię w włáſnych Wſzechmocnośći áttrybutách utrzymáć nie może, áby ſię ſwoim nie udzielał kreáturom: *Bonum Divinum eſt diffuſivum, & communicativum ſui ipſius*: y ták iáko Author náturálny, udziela ſię, przez udzielenie nam życia, y wſzelkiey doczeſnośći: *A quo vivimus, movemur, & ſumus*: oraz y iáko Author nádnáturálny, przez udzielenie nam łáſki ſwoiey, łáſki poświęcáiącey, przez ktorą człowiek iednoczy ſię z Bogiem: *Gratia eſt participatio Naturæ Divinæ.* Y lubo przez łáſkę ſwoię BOG ſię nam udziela, lecz nie rownie wſzyſtkim, bo tylko według miáry y wielkośći zaſług, y ták przy większych záſługách, iáko większą człowiek odbiera łáſkę Boſką, ták większym ſtáie ſię uczeſtnikiem Nátury Boſkiey, tym ſpoſobem Swięci Páńſcy względem wielkośći y miáry záſług, iáko większą máią łáſkę Boſką, ták większą kommunikácyą Nátury Boſkiey, á względem teyże, Swięci Páńſcy ná ziemi żyiący, nádprzyrodzone czynili dziełá, w ktorych tym bárdzie ſłyneli y ſłyną, im większe przed Bogiem mieli záſługi, á dla tych, przez śrzodkuiącą łáſkę Boſką, większe ziednoczenie ſię z Bogiem: *Nemo poteſt facere hæc ſigna, niſi fuerit DEUS cum eo.* Ktorą prawdę, lubo rozumiem bydź bez powątpiewánia u wſzyſtkich Kátolikow, tey iednák dowodzę: Wſzákże náturá ludzka, bedąc zewſząd nikczemna y ułomna, nie ieſt z ſiebie ſpoſobna nádprzyrodzone czynić dziełá, á przecię tá hipoſtátycznie złączona z Náturą Boſką, w Chryſtuſie Pánu, nie tylko że ták ieſt zewſząd uſzczęśliwiona, doſkonáła, y poświęcona, iż żadney ſkłonnośći do naymnieyſzego grzechu w ſobie nie uznáie: *Humanitas Chriſti, ex hoc, quod eſt unita Verbo Divino, etiam nec venialiter peccare poteſt.* Náucza Doktor Anielſki. Ale też ztąd, Chryſtus Pan iáko

Człowiek w Náturze ludzkiey, tey był Wielowładności: iż cudotworne czynił dziełá, zmárłych wſkrzeſzáiąc, chorych y kálekow uzdrawiáiąc, ktorą Wielowładność ſpráwowáłá Náturá Boſka, hipoſtátycznie złączona z náturą ludzką. Przyznáie tę prawdę Xiąże Fáryzeuſzow, gdy mowi: *Nemo poteſt facere hæc ſigna quæ tu facis, niſi fuerit DEUS cum eo. Joann: 3.* Dowodzę tego dáley: *Paral.pom: 7.* Wielce łáſkáwym oświadcza ſię bydź BOG Wſzechmogący dla ludzi w Kościele Sálomonowym, dekláruiąc w wſzelkiey proźbie y potrzebie człowieká wyſłucháć: *Et ego exaudiam de Cælo, & propitius ero peccatis eorum.* Zkądby to proſzę ták wielkiego był Przywileiu Kościoł Sálomonowy? Informuię ſię z dálſzego Textu Słow Boſkich: iż BOG Wſzechmogący obrał ſobie to mieyſce zá Dom ſwoy y pomięſzkánie: zá mieyſce święte, obecnego Sercá ſwego: *Elegi enim & ſanctificavi locum iſtum, ut permaneant Oculi mei, & Cor meum cunctis diebus.* Szczegulnie z rácyi obecności Boſkiey, Kościoł Sálomonowy ták wielkiego łaſk Boſkich był Przywileiu.

Ktore Punktá ia rozdzieliwſzy, przyſtępuię do moiey máteryi, mowiąc: iż Nayświętſza MARYA Pánná, ták względem Záſług ſwoich, iáko też wzgledem Mácierzyńſtwá Boſkiego, byłá wybrána do oſobliwſzey łáſki Boſkiey nád Swiętych Páńſkich: Albowiem gdy BOG Wſzechmogący przed wieki wybrał y przeznáczył MARYĄ bydź Mátką Chryſtuſową, Tę w Zywocie Anny Swiętey, przy pierwſzym Jey Poczęciu, przyozdobił łáſką poświęcáiącą, przy ktorey łáſce MARYA, co tylko z Zywotá Mácierzyńſkiego ná świát wydána, tyle przed Bogiem czyniłá Záſług, ktoremi záſłużyłá ſobie u BOGA uprzywileiowáną w czáſie Godność, do ktorey przed wieki przeznáczona byłá, to ieſt ściſłe z Bogiem poiednánie, ktorą to upodobáną z MARYĄ iedność áby BOG pokazał, ſam ſię zbliża do Zywotá MARYI, y Synem MARYI bydź ſobie obiera, w ktorey Zywocie, powziąwſzy Ciáło nátury ludzkiey, hipoſtátycznie iednoczy ſię z Ciáłem MARYI, bo zá świádectwem Bernardá Swiętego: Ciáło Chryſtuſowe, ieſt Ciáło MARYI: *Corpus Chriſti, eſt Corpus Mariæ.* Lecz máło ná tym, bo MARYA Pánná tych byłá Záſług: iż nie tylko z Synem Boſkim, lecz z cáłą Troycą Przenayświętſzą iednoczy ſię. Y ták z Przezwiecznym

Oycem iáko Corká, przez środkuiącą łáſkę Boſką: *Gratia eſt participatio Naturæ Divinæ.* Wyráził to y Anioł Gábryel, gdy ogłaſzáiąc MARYI Wcielenie Syná Boſkiego, to przydał: *Virtus altiſſimi obumbrabit Tibi*, Ociec Przedwieczny mocą Wſzechmocności ſwoiey, y nierozdzielney nigdy od ſiebie, Tobie kommunikowáney, to niepoięte *Myſterium* Wcielenia Słowa Boſkiego w Tobie wyrabiáć będzie. Jednoczy ſię z Synem Boſkim iáko Mátká Jego: *Quod enim naſcetur ex Te, vocabitur Filius DEI.* Jednoczy ſię z Duchem Przenayświętſzym, przez Jego świętą kooperácyą, tegoż *Myſterium* Wcielenia Syná Boſkiego, co wyraża Anioł Gábryel, gdy mowi: *Spiritus Sanctus ſuperveniet in Te.* Nie powiedział Anioł Páńſki, że Duch Swięty zſtąpi do Ciebie, ále, Duch Przenayświętſzy wſtąpi w Ciebie: *Spiritus Sanctus ſuperveniet in Te*: przez co ſię wyraża wewnętrzna kommunikácya Duchá Przenayświętſzego MARYI, ktora nie może bydź bez wzáiemności z MARYĄ, przytym dla Synoſtwá Boſkiego; á względem tego, dla niedościgłych ludzkim dowcipem Táiemnic Boſkich kommunikowánych MARYI. zciąga do ſiebie MARYA cáłey Troycy Przenayświętſzey relácyą, ták, iż iáko Troyca Przenayświętſza cáła w ſobie we trzech Oſobách, ták MARYA Pánná cáła w Troycy Przenayświętſzey, według zdánia Swiętego Piotrá Dámiáná: *Sicut Pater dicitur eſſe in Filio, Pater & Filius in Spiritu Sancto, ita B. V. MARIA mediante ſcientiâ infusâ Myſteriorum Divinorum habet, quod ſit in Ipſo DEO.*

A zátym, tu zważyć proſzę Prerogátywę Godności MARYI, ták względem Jey Záſług, iáko też względem Jey Mácierzyńſtwá; względem wielkości Záſług, kiedy te BOG Wſzechmogący dyſtyngwuiąc nád inſzych, będąc Bogiem, iuż godniey koronowáć nie mogł, iáko gdy Ją czyni Mátką Jednorodzonego Syná ſwego; przez co Przedwieczny Ociec MARYĄ Pánnę, względem Jey Mácierzyńſtwá, niby do rowney Godności przyimuie Oycoſtwá ſwego. Przyſtáie ná to Jedynak Boſki, ktory będąc przed wieki Synem Przedwiecznego Oycá, chcąc MARYĄ Pánnę mieć rowną w Godności BOGU względem Oycoſtwá, w cząſie ſtáie ſię Jey Synem. z temi tylko dyſtynkcyámi: iż Syn Boſki rodzi ſię z BOGA Oycá przed wieki, z MARYI w czáſie; z BOGA

Oycá nieſkończonym, y niepoiętym od ludzkiego dowcipu ſpoſobem, rodzi ſię iáko BOG rowny Przedwiecznemu Oycu: *Æqualis Patri, ſecundum Divinitatem*, z MARYI rodzi ſię iáko Człowiek, rowny MARYI. A zátym MARYI Pánny Godność, względem Jey Mácierzyńſtwá, nád wſzyſtkie Niebieſkie po BOGU Godności: *Solo DEO exceptô, cunctis ſuperior exiſtit MARIA*, mowi S. Epifani. Y owſzem po BOGU iednym, nieſkończoney Godności otrzymuie záſzczyt MARYA: *Beata Virgo, ex hoc quòd eſt Mater DEI, habet quandam infinitam Dignitatem*: mowi Doktor Anielſki. Więcey mowić mogę, iż MARYA Pánná, względem iſtoty nátury ludzkiey, ieſt rowna Swiętym Páńſkim, lecz względem Záſług ſwoich y Mácierzyńſtwá ſwego, ieſt nád Swiętych Páńſkich w Godności y doſkonáłości, ták dálece: iż w Jey doſkonáłości konferowáney od BOGA, Wſzechmocność Boſka niby wyśiłona zoſtáłá, ták: iż nád wſzyſtkie inne rzeczy doſkonáłe, BOG doſkonálſze ſtworzyć może, lecz nád doſkonáłość y Godność MARYI, doſkonálſzey BOG ſtworzyć nie może: *Majorem mundum, majus Cœlum DEUS creare poteſt, Majorem Matrem quàm Mater DEI, DEUS facere non poteſt*: mowi Bonáwenturá Swięty.

Wrácam ſię teraz do wyżey wſpomniánego punktu, ktorego dowodziłem, iż przy więkſzey iedności z Bogiem, więkſza Wielowładność: A że MARYA Pánná, gdy nád wſzyſtkich Swiętych Páńſkich, dla oſobliwych Táiemnic Boſkich Jey kommunikowánych, iednoczy ſię z cáłą Troycą Przenayświętſzą, przez to, nád wſzyſtkie Niebieſkie Potencye, odbiera zupełną Wielowładność, w cudotwornych dziełách, w zbáwiennych łáſkách, w mocney Protekcyi: *Nemo poteſt facere hæc ſigna, niſi fuerit DEUS cum eo*. Ktora to Wielowładność, należy do zupełney Godności; á że MARYI Godność y Chwałá nieſkończona, iákom wyżey wſpomniał: *Ex hoc quòd eſt Mater DEI, habet quandam infinitam Dignitatem*. Więc y Wielowładność MARYI po BOGU nieſkończona; Wſzákże y Chwałá BOGA w Troycy Jedynego nie byłáby zupełna y nieſkończona, gdyby BOG nie był wſzech rzeczy władny; á ták nieśmiertelna y nigdy nieſkończona Chwałá BOGA, dla nieſkończoney Jego Wſzechmocności. Y lubo to ieſt wrodzony przymiot Wſzechmocności Boſkiey,

cáłym władnąć świátem, bydź Ziemſkim y Niebieſkim Potentatem, Jednemu BOGU ſprzyiáiąca włáſność wſzyſtkiemi rzeczámi władnąć; y dla tego BOG Wſzechmogący żadnemu z Swiętych Páńſkich tey ſwoiey włáſności udzielić nie może, z czym oświadcza ſię u Proroká Páńſkiego: *Gloriam meam alteri non dabo. Iſaiæ 42.* Chwały moiey, mnie tylko przyzwoitey nikomu udzielić nie mogę. Z ktorego wyroku Proroká Páńſkiego, Jedná tylko MARYA ma excepcyą: bo coż może bydź przyzwoitſzego z włáſnością BOGU, iáko Jego Náturá Boſka! á przecię BOG tey kommunikuie MARYI, ktorą z Jednorodzonym Synem ſwoim hipoſtátycznie z Ciáłem MARYI łączy: *Corpus Chriſti, eſt Corpus MARIÆ. Y* dla tego ná ten text: *Gloriam meam alteri non dabo*: kommentuie *Richardus à Sancto Laurentio*, mowiąc: *Gloriam meam, id eſt: Filium meum alteri non dabo, niſi ſoli MARIÆ: quia ſoli MARIÆ hoc Privilegium debetur.* A zátym kiedy BOG ten podział czyni z MARYĄ, iż Jedynaká ſwego iedney Iſtoty y Nátury z ſobą, udziela MARYI; tym ſamym iſtotney Chwały ſwoiey, ſobie przyzwoitey, wſzech rzeczy wielowładności kommunikuie MARYI.

Wſzákże, ieżeli tego był Przywileiu y włáſności Kościoł Sálomonowy, o ktorym wyżey, że w tym ludzie w wſzelkich potrzebách, obiecáne od BOGA otrzymuią łáſki: *Ego exaudiam, & propitius ero peccatis eorum*, z rácyi tylko obecnego BOGA: *Elegi locum iſtum, ut permaneant Oculi mei ibi, & Cor meum.* Jeżeli Swięći Páńſcy tey byli władzy, że nádprzyrodzone czynić mogli dzieła, y w potrzebách przybywáć ludziom z pomocą, z rácyi iedności z Bogiem, przez śrzodkuiącą łáſkę Boſką: *Gratia eſt participatio Naturæ Divinæ!* Jeżeli náturá ludzka w Oſobie Chryſtuſa Páná, ták byłá wielowładna: że w tey Chryſtus, kálikom zdrowie, zmárłym życie, grzeſznikom łáſkę y zbáwienie wieczne przywrácał, z rácyi hipoſtátyczney iedności BOGA z náturą ludzką! *Nemo poteſt facere hæc ſigna, niſi fuerit DEUS cum eo.* Dopieroż MARYI, dla Jey ściſłey Jedności z Troycą Przenayświętſzą, nád Jedność Swiętych Páńſkich z Bogiem, zupełna po BOGU, ták w Niebie, iáko y ná ziemi, należy władza, w cudotwornych dziełách, w zbáwiennych łáſkách, y w mocney Protekcyi! Y lubo MARYA, zupełną máiąca mieć

władność przed wieki, iednym wyrokiem Boſkim przeznáczona byłá, ktorym Ją BOG przeznáczył bydź Mátką Boſką, w czáſie iednák dopiero Jey byłá konferowána, kiedy Ją Anioł Páńſki ogłośił bydź Rodzicielką Syná Boſkiego, kiedy BOG Jedynaká ſwego pod Jey Máćierzyńſką oddał Zwierzchność: *Quia Dominus Potentiſſimus Tecum eſt, ideò & Tu Potentiſſima es.* mowi Bonáwenturá Swięty. Tá iednák Wielowładność MARYI do tych czas ukryta byłá, áż gdy Tey BOG Gwiazdolitą konferował Koronę: *Coronam ſtellarum duodecim*; kiedy Ją BOG cáłey Niebieſkiey Hierárchii ogłośił Krolową, w ten czás zupełna Wielowładność MARYI, cáłemu Niebu przy Jey Koronácyi ogłoſzona byłá. A że dla większey Chwały MARYI, á ná ukontentowánie ſerc ludzkich przynależáło, áby iáko Krolowey Ziemſkiego Poddáńſtwá, ná ziemi Jey wſzelka władza ogłoſzona byłá! więc co BOG przez wyroki ſwoie wiecznemi czáſy przeznáczył, to w czáſie wykonywá, kiedy przez Koronácyą MARYI w Ziemſkim Páńſtwie, ogłáſza Jey zupełną Wielowładność w cudotwornych dziełách, w zbáwiennych łáſkách, w mocney Protekcyi: Co potwierdza Uczony Sylweirá, gdy mowi: *Corona in Capite Virginis ex duodecim fulgentibus ſtellis, denotat omnes Gratias, Virtutes, Prærogativas, ac omnia dona, quæ DEUS B. V. MARIÆ contulit.* Tego zdánia *Bernardus de Buſtis*: gdy mowi: *MARIA eſt Theſauraria DEI, cui Pater commiſit Theſaurum Potentiæ, Filius Theſaurum ſuæ Sapientiæ, Spiritus Sanctus Theſaurum ſuæ Miſericordiæ.* To ieſt: MARYA Pánná ieſt Skárbnicą dzieł Wſzechmocności Boſkiey, Táiemnic Troycy Przenayświętſzey, z ktorey iáko z nieprzebránego Skárbu, wſzyſcy uciekáiący ſię odbieráią zbáwienne łáſki, y ſkutek w wſzelkich potrzebách. Swiátkiem ſą niepoliczone dowody Wielowładności MARYI, w zbáwiennych łáſkách, świádczone dlá Ziemiánow. Kto potráfi policzyć, iák wiele od BOGA odrzuconych, z Wielowładności MARYI do zbáwienia wiecznego przywroconych: *MARIÆ virtute, pænè innumerabiles peccatorum converſiones fiunt*, mowi *Methodius*. Ják wiele przy Obrázách Loretáńſkich, Częſtochowſkich, Sokálſkich, Podkámienieckich, Lwowſkich, Jároſłáwſkich, y innych doznánych dowo-

C dow.

dow. A co mowię o tuteyſzym Berdyczowſkim Obrázie MARYI Pánny? Tu ſześnaſtu zmárłych ofiárowánych MARYI, Jey Władzą do życia przywroconych; Tu bez liczby kálekow w momencie zdrowie; Tu w ſmutkách pociechę, w potrzebách rátunek, w inkurſyách y niebeſpieczeńſtwie Protekcyą otrzymuiących, wyſławiáią, y wyſławiáć będą wielowładną Łáſkę MARYI. Jednym ſłowem to mogę przyznáć z Piotrem Dámiánem: iż MARYA Pánná tey ieſt wielowładności, że nie máſz nic u Niey nie podobnego: *Data eſt Tibi omnis Poteſtas in Cælo & in terra, quid Tibi negabitur? nihil Tibi impoſſibile. Petrus Dam: ſerm: de Nat: B.V.M.* A zátym z tey Koronácyi MARYI, coż ſobie wnośić możemy? tylko to: iż dla tego BOG Wſzechmogący wyrokámi ſwemi Tę Koronácyą MARYI przeznáczywſzy ſporządził, áby przez Tę ogłoſzona nam byłá zupełna MARYI wielowładność, w cudotwornych dziełách, w zbáwiennych łáſkách, w mocney Protekcyi, ábyśmy poięli: iż MARYA Pánná wſzyſtko po BOGU może: á ztąd, ábyśmy z więkſzą ufnością, z więkſzym ſercem, uciekáli ſię do MARYI: *Accedamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ut Miſericordiam conſequamur*: mowi Páweł Swięty *ad Hæbr: 4*,

W dwoiákim ſenſie rozumieć ſią może Koroná, raz w ſenſie máteryálnym, ktorą oczymá náſzemi widzieć możemy, rękámi złotniczemi wyrobioną, ktorą koronowáni bywáią ziemſcy Krolowie; Druga Koroná rozumieć ſię może w ſenſie miſtycznym; á tá ieſt Koroná Chwały, Honoru, y Záſzczytu: ktorą BOG Wſzechmogący zwykł koronowáć Swiętych ſwoich w Niebie, zá ich Zaſługi, dla ktorych Koronatow Dobroć Naywyżſzego BOGA Pſalmiſtá wychwala, mowiąc: *Gloriâ & honore coronaſti eum Domine. Pſalm: 8.* Chwałą y honorem ukoronowałeś BCZE Swiętych Twoich. Y dla tego Swięci Páńſcy, dla udárowáney ſobie Chwały, ktorą máią z widzenia BOGA, ktorą ich BOG ukoronował, kroluią z Bogiem. Lecz ták w máteryálnym, iáko też w miſtycznym ſenſie, Koroná znákiem ieſt y dowodem zupełney Zwierzchności y Władzy. Co do máteryálney Korony ktorą ſię záſzczycáią ziemſcy Krolowie, tą gdyby nie był koronowány ziemſki Monárchá, iákoby Krolem bydź nie mogł, ták żadney nie mogłby mieć zwierzchności, żadney

dney

dney władzy nád Kroleſtwem, przez ktorą Koronácyą iáko ſię ogłaſza bydź Krolem, ták przez tę ogłaſza ſię mieć zupełną władzę y zwierzchność nád cáłym Páńſtwem. Tym ſpoſobem miſtyczna Koroná Chwały y Honoru, záwſze ieſt złączona z Wielowładnością; Y ták, BOG Naywyżſzy, że ieſt Wſzechmocny, że ieſt w ſwoiey wſzech rzeczy Władzy nieſkończony, ztąd nieſkończona Chwały Jego Koroná, ktorą przyznáie Ekklezyáſtyk Páńſki, mowiąc: *Corona aurea ſuper Mitram ejus, Gloria Honoris, & opus fortitudinis.* Złota Koroná nád Mitrą Jego, Chwałá Honoru, y dzieło mocy Jego. Y lubo BOG Wſzechmogący ztąd ma wielką dla ſiebie Chwałę, że ieſt Sworcą wſzyſtkich rzeczy, wſzelkiey ozdoby pod Niebem y w Niebie znáyduiącey ſię: Stworcą Swiętych Aniołow, y Swiętych Páńſkich, nieprzeſtánnie Chwałę Jego wyśpiewuiących; Lecz ztąd naywiękſza Chwałá BOGA, że ieſt Wſzechmocny w dziełách ſwoich, y ztąd ieſt nieſkończony w Dobroci, nieſkończony w Możności, nieſkończony w wſzyſtkich áttrybutách ſwoich, á ztąd nieſkończona Chwałá Jego. Przyznáią tę Koronę Chwały Naywyżſzemu BOGU iáko Krolowi nád Krolow, Swięci Páńſcy Niebieſcy Koronaci, z wyznániem ſwego poddáńſtwá, y Jego Boſkiey Wſzechmocności, pánuiącey nad cáłym świátem, ſkłádáiąc Korony ſwoie przed Tronem Jego, z tym oświádczeniem: Powinna ieſt Tobie BOGU iáko Stworcy náſzemu Chwałá y Honor: *Dignus es Domine accipere Gloriam & Honorem, quia creaſti & redemiſti nos, Apcal:* 4. Podobnym ſpoſobem miſtyczna Koroná Chwały Swiętych Páńſkich Niebieſkich Regnántow, by naymniey nie oddziela ſię od ich władzy, ktorym iáko bywa konferowána według miáry zaſług, ták: iż przy więkſzych záſługách, iáko wiekſzą odbieráią Koronę Chwały Niebieſkiey widzenia BOGA, ták przy więkſzey Koronie, więkſzą záſzczycáią ſię władzą, ktorą nam ziemiánom częſto oświádczáią w zbáwiennych potrzebách náſzych, przez ſwoię Protekcyą y Obronę, iáko ſą Swięci Patronowie náśi, ktorzy przy pobożnym wezwániu, wſzelkie nieſzczęściá y niepomyślności oddaláią, życie przywrácáią, śmierć przedłużáią, w tey ná pomoc przybywáią,

MARYI Pánny miſtyczna Koroná wieczney Chwały,

ták względem wielkości Zasług, iáko też względem Godności Mácierzyństwá Boskiego, iest nád Chwałę Swiętych Páńskich, ktorych wieczna chwałá pochodzi z widzenia BOGA, ták: im więcey ktory z Swiętych Páńskich widzi BOGA, im iest bliższy BOGA, tym większą ma dla siebie chwałę; W tym mam zdánie Teologow reguluiących się do Sentencyi Doktorá Anielskiego, konkluduiących: *Beatitudo æterna, consistit in clara visione DEI.* Dowodzę tego y zdániem Filozofow, iż wszelka rzecz ktora im bárdziey iest bliższa swemu początkowi, tym bárdziey pártycypuie iego nátury: *Omnis effectus quò magis approximat, suæ causæ eò magis participat ejus virtutem.* Y ták: gorącość, ktora iest własność ogniá, im iest bliższa ogniá, tym bárdziey pali: Swiátło, im iest bliższe Słońcá, tym bárdziey roziáśnia. MARYA Pánná ták względem Zasług, iáko też względem Mácierzyństwá Boskiego, iáko iest nayblíższa BOGA, ták naywięcey widzi BOGA; á ztąd naywiększą dla siebie odbiera Chwałę, ktora iest mistyczną dla MARYI Koroną: *Corona aurea super Caput Ejus, Gloria Honoris, & opus fortitudinis.* Gdyż MARYA bliższa iest BOGA, niżeli duszá ciáłá ludzkiego; bo duszá łączy się z ciáłem phizycznym tylko sposobem, MARYA Pánná, procz sposobu ktorym się łączą Swięci Páńscy z Bogiem, to iest przez widzenie iego, łączy się hipostátycznym sposobem z Bogiem, ktore ziednoczenie iest naydoskonálsze: *Unio hypostatica est profectissima omnium unionum:* mowi Doktor Anielski. Gdyż Słowo Boskie w Zywocie NARYI, z Jey Krwi náturálney powziąwszy Ciáło nátury ludzkiey, przez to hipostátycznym sposobem iednoczy się z Ciáłem MARYI: *Corpus Christi, est Corpus MARIÆ.* A zátym iáko Ciáło Chrystusowe przez hipostátyczną Jedność iest nayblíższe BOGA, ták MARYA względem hipostátyczney Jedności z Synem Boskim iáko Mátká Jego, iest nayblíższa BOGA: á ztąd MARYA że iest nayblíższa BOGA, tym bárdziey stáie się Uczestniczką większey Chwały, ktora iest mistyczną Koroną dla MARYI. *Effectus quantò magis approximat suæ causæ, tantò magis participat de ejus virtute.* Ktorey Chwały Koroná, im iest większa, tym większą nam twierdzi MARYI władzą w zbáwiennych łáskách, w mocney Protekcyi. Wysławiáią y wysławiáć nie przestáią

Łá-

łáſkáwą Wielowładność MARYI Swięci Niebieſcy Koronatowie, y ná oświádczenie ſwego poddáńſtwá, rzucáią Korony ſwoie iáko przed świátá y Niebá Koronatką MARYĄ. O czym Apokáliptyczny Jan S. *Apoc: 4. Procidebant viginti quatuor Seniores ante ſedentem in Throno, & adorabant viventem in ſæcula ſæculorum, & mittebant Coronas ſuas ante Thronum.* Ktore ſłowá uważyć proſzę: iż Tron Boſki znáczyć nie może BOGA, bo nie iedno Tron Boſki co BOG, nie iedno Tron Krolewſki co Krol, gdyż tylko BOGA wyrażał Sędziá Tron záſiadáiący; áni też przez ten rozumieć możemy Chryſtuſa, ktorego figurował Báránek ná Tronie ſtoiący: Więc przyznáć mogę z Bernardem Swiętym, Tronem Boſkim bydź MARYĄ: *Thronus DEI eſt MARIA, S. Bernardus.* Tegoż zdánia y *Richardus à S. Laurentio: MARIA eſt ſedes illa, in qua reſidet Majeſtas Deitatis,* MARYA Tronem Boſkim, MARYA Stolicą Boſkiey wſpániáłości, przed ktorą gdy Swięci Koronaci ſwoie rzucáią Korony, tym oświádczeniem Chwałę y wielowładność MARYI przyznáią: Y ſłuſznie, gdyż zá łáſkáwą władzą MARYI, Niebieſkiey doſtąpili Korony, zá świádectwem B. Woyciechá: *Ipſa eſt Mulier illa, quæ habet Coronam ſtellarum duodecim, ideſt: omnium Sanctorum, quia omnes per Ipſam ſunt coronati. B. Adalbertus ſuper Miſſus eſt.* A zátym, ktorey wielowładność w zbáwiennych łáſkách, cáła Niebieſka Hierárchia wyſławia: *Quam Cæleſtis Curia Reginam honorat,* mowi S. Bonawenturá. Ktorey Kościoł S. w cáłym świecie Chrześciáńſkim z nabożeńſtwem wzywa wielowładney Protekcyi: *Quam per orbem univerſum Eccleſia invocando concelebrat. Idem.* Y nas wſzyſtkich ziemiánow práwo poddáńſtwá wyciąga, iáko dla Páni y Krolowy náſzey, ábyśmy iuż w Niebie y ná ziemi przez Koronácyą ogłoſzoną wielowładną uználi MARYĄ; ktora iáko wiele może, ták nam wiele świádczy, á uznáwſzy: Tę cáłym ſercem iáko Pánią y Mátkę náſzą kocháć, y nabożnym ſercem wychwaláć powzieli powinność; bo gdy uznáiemy wielką miłość MARYI dla nas, przez świádczone nam łáſki w potrzebách, przez mocne Protekcye w niebeſpieczeńſtwách, ſłuſzna ieſt, ábyśmy wdzięcznym ſercem, miłością zá miłość nádgradzáli, gdy życzemy ſobie, áby nas w przypadkowey, y w oſtá-

tniey potrzebie życia náſzego rátowáłá, w ten czás kiedy zbáwienie náſze od Jey dependowáć będzie wielowładney Protekcyi; ſłuſzna ieſt, ábyśmy teraz przez pobożne uczynki ná tę łáſkę u MARYI záſługiwáli: Przy ktorey Protekcyi, iáko káżdy ſzczęśliwy, ták tym bárdziey uſzczęśliwione rozumiem bydź Woiewodztwo Kijowſkie, że łáſkáwie pánuiącą nád ſobą záſzczyca ſię MARYĄ; ktore iáko zá wielką miáło ſobie krzywdę, że do tych czas Koronowáney w tym tu cudownym Obrázie nie miáło MARYI; ták teraz przy Jey Koronácyi doſtępuie rownego inſzym Woiewodztwom y cáłey Niebieſkiey Hierárchii ſzczęścia záſzycáiącym ſię Koroną MARYI, z dobroczynney ápplikácyi wáſzey y uśilnego ſtáránia Jáśnie Oświeceni, Jáśnie Wielmożni, cáłego Woiemodztwá Kijowſkiego y Brácłáwſkiego, oraz y Rycerſtwá Polſkiego, dla Honoru MARYI, y tuteyſzego mieyſcá Dobrodzieie. Ten macie przed Bogiem y świátem nieśmiertelny záſzczyt, że Mátkę Boſką, Pánią cáłego Niebá, zá właſną y wielce łáſkáwą macie Krolową, zá ktorey Koronę, zá tę nieprzeſtánną ku MARYI Chwałę, zá uśilną Promocyą Jey Honoru, przy obowiązánych cáłego Kármelu modlitwách, Nowo Koronowána MARYA záwdzięczáć wam będzie nieprzeſtánną łáſką y mocną Protekcyą: *Dabit vobis augmentum gratiarum, & Coronâ inclytâ proteget vos*, to ieſt: Jeżeli przed Koronácyą ná tym tu mieyſcu choyne w potrzebách odbieráliście łáſki od MARYI, w Inkurſyách, y w wſzelkich przypadkách Protekcyą, tym bárdziey teraz, zá otrzymáną dla Niey Koronę, zá wſpániáłe y pompátyczne dla Tey Tryumfy, zá dobroczynne ſercá, tym więkſze y obfitſze odbieráć będziecie łáſki: *Dabit vobis augmentum grátiarum*; zá fundácyonálne kámienie tuteyſzey Bázyliki dla Chwały MARYI, MARYA będzie wam niedobytym murem w ſzelkich przeciwnościách: *Murus & antemurale MARIA.* To mieyſce święte, będzie dla was metą wſzelkich ſzczęśliwości, y naypomyślnieyſzych ſukceſſow; bo ieżeli MARYA potráfiłá uſzczęśliwić y ukoronowáć Niebo: *Potuit Cælos ſignare Coronâ*; potráfi y wáſze ukoronowáć przychylne chęci wſzelkiemi pomyślnościámi, dla ktorey Honoru, zá dobroczynne ſercá, ia wam przyrzekam nieśmiertelne ná

ne ná tym tu mieyſcu do Niebá głoſy: *Dent vobis ſuperi votorum mille Coronas.*

Zá ták wielkie uſzczęśliwienie dla Woiewodztwá Kijowſkiego przez Koronácyą MARYI, po BOGU w Troycy Jedynemu; winne ſą od nas dzięki Tobie J. W. Kájetánie SOŁTYKU, Páſterzu Dyecezyi Kijowſkiey, dziſieyſzy Koronatorze MARYI, ktory w krotkim czáſie początkow ſzczęśliwego twego Pánowánia, wiele zoſtáwiłeś dowodow pobożnego ſercá dla MARYI: *In paucis expleſti tempora multa,* wiele pracy dla dobrego porządku, dla cáłości Chwały y Honoru MARYI wykonałeś, gdy Herbownego twego Orłá Skrzydłámi, Honor MARYI pod ſame wynioſłeś Niebá, dla ktorey Honoru, mocnego uśiłowánia z nieśmiertelnym záſzczytem dáieſz dowod, gdy Tę właſnemi rękámi koronowáną w Dyecezyi Twoiey ná Krolewſką powagę Intronizuieſz. Lecz zważáć proſzę iák ci ieſt wdzięczna MARYA twego pobożnego ſercá, czyli też iák byłá miła Koronácya MARYI przez Ciebie; co ieſt prognoſtykiem dálſzey dla Ciebie pomyślności; gdy nie chciáłá ináczey bydź Koronowána, ná Krolewſką Godność Intronizowána, tylko rázem z Tobą, ták: iż MARYA Tron Krolewſki, Ty Páſterſką oſiádaſz Godność, z rownym ſerc ukontentowániem cáłego Woiewodztwá. Tę przychylność twoię dla MARYI, y ſam BOG záwdzięczáć Ci będzie tym ſpoſobem: iż ieżeli do tych czas miałeś w pomyślnych ſzczęśliwościách ſukceſſa, wyſokie Godności w Koronie Polſkiey, dyſtyngwowáne Honory, te po Koronácyi MARYI, tym bárdziey ſprzyiáć Ci będą: *Dabit Tibi Dominus augmentum Gratiarum*; doznaſz tego upewniam, zá wielowładną Interpozycyą Koronowáney przez Ciebie MARYI, zá wzáiemnym ſprzyiániem ſerc cáłey Dyecezyi twoiey, zá modlitwámi obowiązánego dla Ciebie Kármelu, iż záwſze ná Godności ſamych Eminencyi tykáiące ſię, Twoy Herbowny Orzeł nie sfatygowány wylátywáć będzie: á zá Koronę MARYI, po ſetnych látách z Rąk MARYI wieczney ſzczęśliwości odbierzeſz Koronę.

Lecz pierwſze mamy dzięki cáłey Fámilii J. WW. Tyſzkiewiczow, z ktorych Domu Ten nieoſzácowány Skarb Obraz Mátki Boſkiey do tuteyſzey oddány Bázyliki! Wáſz to

ieſt Záſzczyt J. WW. Tyſzkiewiczowie, kiedy wáſz Obr Mátki Przenayświętſzey do tey przyſzedł chwały, do tey prz Niebem y świátem ſławy, iż temu Wátykáńſkie kłániáią Godności ſkłádáiąc Korony: *Mittentes Coronas ſuas.* Tu żęce Mitry, Senatorskie Powagi głębokie składáią ádorác Wydáliście ten Skarb z Domu wáſzego, lecz bez krzywdy ſzey: ponieważ zá Obraz MARYI, żywą macie w Domu ſzym MARYĄ, ktorą wam Herbowny wáſz Leliwá prezen ie, to ieſt: nád Mieſiącem Gwiazdá figuruiąca MARYĄ: *Ste Maria, Luna ſub pedibus Ejus*, czyli też Herbowny wáſz Mieſiąc dla tego pod nogámi MARYI, *Luna ſub pedibus Ejus*? áby ztąd dla świátá był dowod: iż Chwały, Honoru y Záſzczytu MARYI w tym tu Obrázie, Fundamentem Dom Tyſzkiewiczow; czyli też záwdzięczáiąc MARYA pobożne ſercá, choyne Funduſze Tyſzkiewiczow, Im ſwoiey Gwiazdolitey Korony udzielа do Mieſiącá Gwiazdy; áby Dom y Imię Tyſzkiewiczow nieśmiertelnym przed Niebem y świátem w Godnościách y Honorách iáśniał ſplendorem! *Ut fulgeat in perpetuas æternitates.* Jákoż przy Protekcyi MARYI, nieśmiertelny Záſzczyt Tyſzkiewiczow, ktorych w Koronie Polſkiey, przez Heroiczne dziełá, Ozdobę w Senatách, zdrowe rády w Woiewodztwie Kijowſkim, od poſtronnych y pogránicznych Inkurſyi, przez odważny y mocny Rycerſki odpor, zobſzerną pochwały prawdą notuie *Okolſki.* Zywy mamy Obraz chwalebnych dowodow w ſzczęśliwie żyiącym J. W. Tyſzkiewiczu Biſkupie Zmudzkim, ktory przykłádnym życiem, Wieloczynnością dla Chwały Boſkiey y MARYI, ieſt nieśmiertelnie zdobiącym Záſzczytem cále Imię Tyſzkiewiczow, ktorym Ja to od wſzyſtkich wyrażam wdzięczności Wotum: áby MARYA, ktorey Obraz z Domu wáſzego nieśmiertelney Chwały ſwoiey powziął początki, nieśmiertelną wam nádgradzáłá wdzięcznością.

A ponieważ przez Koronácyą MARYI, Jey Wielowładność zbáwienna nam ieſt ogłoſzona, więc z głębbką pokorą oddaymyż ſię Jey wielowładney Protekcyi, iáko Monárchini y náſzey Páni my Poddáni, oddaymy ſercá náſze, wſzyſtkie zámyſły y ſpráwy náſze, ktore Mátko Boſka Nowokoronowána Monárchini náſzá, rácz przyiąć pod ſwoię władzą, bądź temi Rządcą y Dyrektorką, áby te były z Chwałą Naywyżſzego BOGA, z záſługą zbáwienia wiecznego: áby przy Twoiey zbáwienney wielowładności, żadna inſzá przeciwná nád námi nie pánowáłá władza. Amen.